

Merhaba
"Anadolu'nun Gözü"

gazetesinin
okurlarına
armağandır.
Çarşamba
günleri
yayımlanır.

KADEMİK

Sayfalar

Cilt: 9 Sayı: 25
8 TEMMUZ 2009 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar: M. Ali UZ - Ali İŞİK

maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik@merhabagazetesi.com.tr

Mesleğinin

55.

Yılında

Gazeteci-Yazar

Nail Bülbul

ÖZEL SAYISI

TÜRKİYE SPOR

KONYA "GÜL KUPASI" ATLETİZM MÜSABAKALARI

Bundan birkaç sene evveline nispetle çok fazlalayan müsabık adedi, bu defa yüzü bulmuştur.

- 100 Metre:
1) Alici Öztürk 12'04 (İzmirspor Birlik)
2) Mehmet Ortay 12'04 (Göçkerbirlik)
3) Dincer Talim 12'07 (İsmangazisi),
300 Metre:
1) Özgür Kıralk 20'06 (İsmangazisi),
2) Akis Öztürk 20'09 (İst. B.)
3) Önder Yücelperan 20'09 (Göçkerbirlik),
400 Metre:
2) Feyzullah Sarıöz 20'06 (Göçkerbirlik)
3) Turan Pehlivan 20'07 (İst. B.)
2) Markar Öncüral 20'06 (GB)
Gülle: 1) Markar Öncüral 10m77 (G.B.), 2) Ertuğrul Mutlucay 9m80 (G.B.) 3) Adnan Koç 9m50 (G.B.),
Yürük: 1) İsmail Serim 12m50 (G.B.), 2) Yılmaz Doğan 12m15 (G.B.) 3) K. Erden 12m15 (G.B.)
Uzun: 1) Mehmet Ortay 2m78 (G.B.), 2) Orhan Vural 2m52 (T.Y.) 3) Zeki Erdem 2m25 (İ.B.)
Er adam: 3) Orhan Vural 11m 86 (T.Y.)
4x100 Bayrak: 1) Gençlerbirliği 48"3, 2) İ.Y. 48"7, 3) İzmirspor Birliği 50"6,
500 Metre: 1) Ertuğrul Mutlucay 20'06 (G.B.)

NAİL BÜLBÜL ÖZEL SAYISI

Mehmet Ali UZ

Vefa duygusundan kaynaklanan bir özel sayı ile daha birlikteyiz. Vefa duygusu bir bakıma, kadir kıymet bilmenin de bir ifadesidir. Kadir kıymet bilmeyen toplumların yeni değerler yetiştiremeyeceği yolundaki düşünce, gerçekten üzerinde durulması gereken önemli bir husus.

Geçen yarım asır içerisinde Konya'da çok değişiklik oldu. Tarihi doku tamamen yok oldu. Modernleşme çok şeyin kökünü kuruttu. Nice güzel insanlar hatıralarıyla birlikte aramızdan ayrıлып gitti. Günümüzde elli, hatta kırk yıl önceki Konya'yı ve Konya insanını tanıyan kalmadı gibi.

11 Temmuz'da 55. hizmet yılını kutlayacağımız Nail Bülbül dostumuz, elli-altmış yıl önceki Konya'nın tarihi dokusunu ve insanlarını çok iyi tanıyan müstesna insanlardan birisi. Yeri geldiğinde eski sporcuları, gazetecileri, tanınmış Konya esnaf ve idarecilerini ondan soruyoruz.

Nail Bülbül dostumuzun diğer bir özelliği de hafızasının çok güçlü olmasıdır. Buna birçok kere şahit olduk. Büyük dehalarımızdan Ahmet Ziya Efendi, "Unuttum" diyenlere "Unutmak ne demek?" diye sormuş. Nail Bey de unutmamanın ne demek olduğunu bilmeyen bahtiyarlardan birisidir.

Nail Bey zaman zaman eski Konya ve Konyalılarla ilgili yüzlerce makale yazdı. Bunlar gazete sayfalarında kalıp gitmemeli, bunlar mutlaka kitaplaştırılmalıdır. Aksi halde yapılan vefa gecelerinin fazla bir anlamı ol-

maz. Nail Bey de gazete yazılarını azaltıp eski yazılarını bir araya getirmeye hemen başlamalıdır. Ona birileri de mutlaka yardımcı olmalıdır.

Nail Bey'in bir de spor yönü var. Anma toplantısı ile onun bu yönü öne çıkarılıyor. Bugün hâlâ Konya'nın bir spor tarihi yazılmış değil. Onun bilgi birikimi ve arşivinde mevcut malzeme ile en kısa zamanda Konya spor tarihi de hemen yazılabilir.

Konya Aydınlar Ocağı'ndan halefim, değerli dostum Mustafa Güçlü Bey gerçekten kadir kıymet bilen, zorluklardan yılmayan değerli bir kültür adamıdır. Sille sohbetlerinde olsun, büyük toplantılarla olsun kültürümüze, ilim ve irfanımıza hizmet eden insanlar için anma günleri tertipleyerek böyle değerli insanların unutulmalarını sağlamaya çalışıyor. Ahmet Köseğlü Bey de öyle... İhsan Kayseri dostumuz da kendi başına bu konuda bir şeyler yapma gayreti içerisinde. Çalışmaları takdirle takip ediyoruz. Vefanın artık bir semt olarak hatırlandığı günümüzde böyle kadir kıymet bilen güzel insanlar iyi ki var diyoruz.

55. hizmet yılında Nail Bülbül dostumuz için tertip edilen gecenin hayırlara vesile olmasını diliyor, sağlık ve afiyet içerisinde daha nice hizmet yıllarına diyorum. Bu anlamlı geceyi tertip eden değerli dostumuz Dr. Mustafa Güçlü Bey ve toplantının hazırlanmasında emeği geçen herkesi kutluyorum.

Lâfi fazla uzatmadan okuyucularımızı, Nail Bülbül'ün kadim dostları ile baş başa bırakıyorum.

Tertemiz bir hafıza, Konya'ya adanmış bir ömür!

Nail Bülbül, bir marka.
Spor yazarlığında duayen.

Sağlam hafızası ve çalışkanlığı ile tüm meslektaşlarımız için bir örnek. Sadece sağlam hafıza mı? Hayır, ciddi bir arşiv sahibi. Özellikle son 55 yılda bu şehirde spor adına ne yaşanmışsa hemen hepsi arşivinde mevcut. Spora ilaveten önemli olaylar, kişiler ve mekânlara ilişkin de eşsiz bir koleksiyona sahip.

Nev-i şahsına münhasır, ilkeleri olan bir şahsiyet.

Eminim aklı erdiğinden bu yana gördüğü, yaşadığı, duyduğu hemen hiçbir şeyi unutmamıştır. Hâl böyle olunca yaşadığı olaylar ve mekânlar açısından da vazgeçilmez, bizatihi bir değer haline geliyor. Umarız ki bu ömrü kaleme alma ve inşaallah bize de kamuoyuna basılı olarak sunma imkânı olur.

Nail Abi ile 1992 yılından bu yana birlikte çalışıyoruz. Malayani ile meşgul olduğuna, görevini aksattığına hiç şahit olmadım. Tasvip etmediği bir olay karşısında fitne çıkarmak yerine en fazla sustuğunu gördüm. Son derece tutumlu aynı zamanda cömert bir insan. Kendisinden çok şey öğrendim/öğrendik. Hâlâ da öğrenmeye devam ediyoruz.

Nail Bülbül, cemaat ehli, aile ilişkilerinde örnek bir büyüğümüzdür.

Bir görev verildiği zaman onu ciddiyetle ele alır. Kılı kırk yarar, eksik bir nokta bırakmamak için olağanüstü gayret gösterir. Son olarak hazırlığını yürütüp icra ettiğimiz Çumra Sempozyumu'nda bu özelliğine bir defa daha şahit oldum. Sempozyumun en zayıf gibi gözükken konusunu, "Çumrada Spor" u öyle bir titizlikle ele

aldı ki takdir etmemek mümkün değil.

Gazetemizdeki aktif çalışma dönemini tamamladıktan sonra gerek günlük yazıları, gerekse fotoğraflı sporköşesi ile katkılarını eksiltmeden devam etti. Bazı dostlarımız *Akademik Sayfalar ve gazetedeği günlük yazılarının kitaplaştırılması* konusunda bizden haklı taleplerde bulundular. O çalışma şimdiye kadar nasip olmamıştı, ancak "55 yıl 55 yazı" kitabı umarız bu eksikliğin giderilmesine bir nebze imkan tanımış olur.

Nail abinin 55 yıllık yazı hayatına şahitlik etmek üzere, Vefa Gecesi'nde ilk defa dağıtılacak bir kitap hazırlamış bulunuyoruz.

Konya Aydınlar Ocağı'nın değerli başkanı ağabeyim Mustafa Güçlü'nün ev sahipliği, yine Dr. Güçlü'nün deyişi ile "Ebu-l Vefa İhsan Kayseri"nin gayretleri, Akademik Sayfalar yazarı Edebiyatçı Ali Işık'ın çalışmaları, Konya Gazeteciler Cemiyeti, Konya Spor Yazarları Derneği ve Yazarlar Birliği Konya Şubesi ile gazeteniz Merhaba'nın katkıları ile düzenlenen Vefa Gecesi'nin bir örnek olmasını umut ediyoruz.

Değerlerimize hayatlarında hak ettiği ilginin gösterilmesi konusunda Dr. Güçlü'nün başlattığı girişimin bir gelecek haline gelmesini umuyoruz.

Gecenin hazırlanması ve icrasında emeğe geçen herkese teşekkür ederken, '55 yıl 55 yazı' kitabını elinize ulaştırmada gayret eden çalışma arkadaşlarımı da kutluyorum.

Nail Bülbül ağabeye bundan sonraki hayatında başarılar dilerken, gerek spor camiasının gerekse Konya'nın kendisinden daha çok çalışma ve eser beklediğini belirtiyor, sağlık ve afiyette olmasını Cenab-Hakk'tan diliyorum.

YARIM ASIRLIK BİR ALTIN KALEM

Dr. Hasan ÖZÖNDER

Koskoca Napoleon, “Ben üç gazeteden, yüzbin süngüden daha çok korkarım.” itiraf ve ifadesinde bulunur. Kimbilir başından neler geçti, neler yaşadı da böyle söylemek ihtiyacını duydu. . Tabi ki, onu böylesine korkutan gazete, bakalım nasıl gazeteler? Esen rüzgâra uyarak sağa sola sallanan kavak gibi değil de, kaya gibi dik, dimdik duranlardır, muhakkak. Napoleon zamanında böyle, onu korkutacak derecede ciddi ve tesirli gazeteler var mıydı; yoksa muhal farz böyle tahayyül ederek mi bu kanaate sahip oldu, araştırmaya değer.

Muhakkak ki, gazeteyi, “korkulan gazete” yapan özelliklerin başında, eğilip- bükülmeyen, alınıp-satılmayan, kiraya verilmeyen, devredilmeyen, ipotek edilmeyen, güvenli, istikrarlı, bilinçli, ciddi, cesur, namuslu, saygın kalemlerdir. Bunlar, korkulan gazete olmanın ilk maddesini teşkil eden vasıflardır. Bu üstün vasıf ve meziyetleri, uzun, çok uzun yıllar koruyup sürdürebilmesi de, bir gazete ve gazeteci için, gerçekten her türlü takdir, tebrik ve tebcele lâyık bir karakterdir.

Şükürler olsun ki, gerek mahallî ve gerekse yurt basınıımızda, sayılarını bilemiyorum ama, böyle kalemler vardır. Ve hamdolsun, hayli de fazladır. Bunun yakınımızdaki en canlı örneklerinden biri, **NÂİL BÜLBÜL** Bey kardeşimizdir. Nâil bey, bu üstün gazetecilik vasıflarına hakkıyla nâil olma mazhariyetine erişmiştir. Hem de ellibeş yılı bulan gazetecilik hayatında. Bu kolay değil; herkesin de

harcı değil. Vaktiyle bir hocamız, yeri geldilce nasihat bâbında: “Gençler, kendinize fazla güvenmeyin; ne kadar güzelliğe ve ne kadar paraya tahammülünüz var; Hiç kontrol ettiniz mi?” derdi. Gerçekten de çok kıymetli birölçü. Çünkü bir insanın, kısa bir süre için namuslu kalması, fazla bir şey ifade etmez; bunu, bütün hayatına yayabilmesi, ömür boyunca devam ettirebilmesi, marifettir. Bu er kişilerin vasfıdır; Göstermelik bir yerde, göstermelik bir süre içinde namuslu görünmek, o yer ve sürenin dışında, nefsince yaşamak, değerleri har vurup harman savurmak, bozukpara gibi harcamak, zamanımızda olduğu gibi her kişinin yapabileceği aldatmaca tutumlardır ki, sahibini eninde sonunda ayaklar altına serer.

Nail Bülbül Bey'i yaklaşık yarım asırdır tanırım; okurum. Yarım asrın sonunda şöyle bir murakabe ve muhasebe yapıyorum de, onu madur, mahcup, biz sevenlerini mahzun ve mütellim duruma sokacak bir olayı göremiyorum. Şu zamanda; bazı malum ve mahut gazetecilerin altındaki zemini kaydıran ortamda, bu temizlik ve dürüstlük ne kadar büyük fazilettir. Nail Bey, bu fırtınalı meslekte ve ortamda bu direnci ve başarıyı göstermesini bilmiş, temiz, dürüst, güvenilir bir kalem, hem de pırıl pırıl parlayan bir altın kalemdir. Zaman içerisinde o da nice çirkin teklif, ikrar, tehdit ve tahakkümle karşılaşmıştır Ölü bir değil ki ağlayasın, deli bir değil ki bağlayasın... Bu deniz feneri gibi herkese yol gösteren meslek-

te, konumu ve görevi icabı, nice müthiş dalgalara maruz kalmış olabilir. Ama o, her zaman ayağını sağlam basmış, dalga, kasırga ve fırtınalara, cesaretle, metanetle ayakta durarak, karşı koymaya, görevini yapmaya muvaffak olmuştur. Bu altın kalem hiçbir zaman satılmamış, kiralanmamış, lekelenmemiş ve kirlenmemiştir. Bülbül'ün kalıbı, ve kalbi gibi, kalemi de tertemizdir.

Nâil Bey'in, benim son derecede takdir ettiğim yönlerinden biri de, "Canlı Konya Basın ve Spor Tarihi" oluşudur. Bu alanda , ikinci örneğini hatırlamadığım, insanı hayrette bırakan bir bilgi, görgü, hatıra; hiç kimsede bulunmayan kıymetli bir fotoğraf ve belge birikimine sahiptir.

Ondaki bu muhteva, sadece basın ve spor tarihi için değil, Konya'nın kültür, sanat sosyal ve siyasî hayatına dair araştırma yapacak olanların da ilk başvuru kaynağıdır. O, bu ve benzeri konularda kapısını çalanları, hiçbir zaman boş çevirmediği gibi, hiç ummadıkları bilgi ve belgelerle gönderir.

Bu yorgun kalem ve zihin, mesleğinde bu yıl, 55. (yazı ile: ellibeşinci) sene-i devriyesini yaşıyor. Koskoca bir ellibeş yıl bu. Dile kolay; Ortalama hayatın altmış yıl olduğu Türkiye'de bu, bir ömür demektir.

Konya Aydınlar Ocağı, dillere

destan büyük kadirşinaslık ve vefakârlığını bir sefer daha göstererek, Nâil Bey'in bu yarım asırlık hizmetlerini gayet anlamlı bir programla taçlandırmaya karar verdi. Bu olguya ve olgunluğa lâıyk nezih bir kutlama programı ile, Nâil Bey'e, saygı, sevgi , minnet ve şükran borcumuzun ödemesi hususunda, herkese örnek olacak gayet anlamlı bir jest sergiledi. . Böylece, Bülbül Bey'in yarım asırlık emek ve gayretleri tencere; Konya Aydınlar Ocağı'nın bu kadirşinaslığı da kapak olmuş; neticede bu defa, kapak yuvarlanarak tenceresini bulmuştur; Bize de, bu her iki güzelliği tebrik ve teşekkür kutlama yazısı kalmıştır.

Konya'mız, Nâil Bey gibi değerleri yetiştirmeye; karar mevkiinde bulunanlar da, takdir duygularıyla dolu olarak kadirşinaslıklarını göstermeye böyle devam ettiği müddetce, millî kültürümüz ve mâşerî karakterimiz yaşamaya, zenginleşmeye ve derinleşmeye devam edecektir.

Sevinç ve kıvanç yüklü satırlarımızı, Hz. Pîr'in türbesini bezeyen şu beyitle noktalayıp, sırlayalım: **"Hizmet eden, hizmet görür; Sadece kendini düşünen ise, mahrum kalır"**.

Vesselâm.

NAIL BÜLBÜL İLE BEŞ YIL

FUAT ÖNDER

Konya'da spor basınının büyük ismi hiç tartışmasız Nail Bülbül'dür. Yarım yüz yıldır spor gazeteciliği alanında boy gösterenler birer birer kaybolup gittiler. Ama o hep ayakta kaldı yıllar boyu.

Nail Bülbül ile basında kesişmemiz birleşen Yeni Konya gazetesinde oldu. Yeni Konya, Yeni Meram, Sabah ve Şehir Postası gazeteleri birleşerek Yeni Konya adı altında yepyeni bir kimlikle yayın hayatına girmişti. Konya'da tek gazete diye birleşen Yeni Konya'nın genel yayın müdürü A. Rıdvan Bülbül'dü

Spordan sorumlu müdür de Nail Bülbül'dü. Benden daha genç muhabirlerle birinci sayfada (yazı işlerinde) çalıştık. Spor sayfasıyla ilgilenmezdik. Kaldı ki Nail Bey, özgür ve bağımsız gazeteciliğin mümtaz örneklerini sergiliyordu. İşine kimseyi karıştırmazdı. Spor sayfasında dedikoduya, polemiklere asla yer vermezdi. Kimsenin çıkarına hizmet etmez, hatır için uydurma habere göz yummazdı. Spekülasyonlardan uzak dururdu.

Onun her biriminde haber kaynakları vardı. Küçük spor muhabirleri sürekli bilgi akışı sağlardı. Zaman zaman küçük kardeşi Naim'in de katkılarını izledik.

Şimdileri Hürriyet gazetesinin üst yönetiminde görev yapan Nejat Seçen o yıllarda aramıza katıl-

mıştı. Ele avuca sığmayan bir karakter yapısına sahip genç ve deneyimsiz Nejat, evin yaramaz çocuğu gibiydi.

Bazen aynı odada çalıştık. Nail Bey'le bir sürü şımarıklıklar, şeytanlıklar yapan Nejat'ı:

- Öyyht ! diye uyarırdı.

Nejat hemen yanına gider:

- Babacığım, affet; bir daha yapmayacağım der, elini öperdi.

Nail Bey gerçekten ağırbaşlı bir insandı. Hafiflik diye nitelendirilen davranışlardan hoşlanmazdı. Gazetemizin muhasebesine bakan Orhan Berk 55 kişiye ücret öndüğünü açıklamıştı. Amatör ve profesyonel çalışan 55 kişi arasında muntazam orucunu tutan, namazını kılan tek arkadaşımız Nail Bülbül'dü. Eskilerin "mütedeyyin" dedikleri insandı.

Birgün bana:

- Mehmet Önder amcanı Topraklık Camii'nde namaz kılararken gördüm. Nasıl geldi oralara, diye sordu. Önder amcanın ablasının evi Topraklık Camii'nin yanındadır. Ablasının evinde misafir kaldığını söyledim.

Nail Bey, tek başına bir ordu gibi gazetenin spor sayfasını başarıdan başarıya koşturuyordu. Olaylara bakışı dürüst ve tarafsızdı. Ciddi ve tutarlı tavrını her sütuna yansıtıyordu.

O yıllarda (1968 olabilir) “Yılın Sporcusu” anketi düzenlenmişti. Birinci seçilecek sporcuya şehrimizdeki mağazalar çok değerli armağanlar vereceklerini açıklamıştı.

Yılın sporcusu anketi ilgiyle karşılandı. İbrahim Akkuş adında genç bir futbolcu az bir farkla önde gidiyordu. Bir anda rekabet kızıştı. Gazetenin tirajı patlamıştı. Bayilerde gazete bulunmuyordu. Sami Kaya adında bir Konyasporlu fanatik gazetemize gelerek günü geçmiş iade gazeteleri ucuz bir fiyatla satın alıp götürmüştü.

Nail Bey gazetemiz mutfağında çalışanların da spor karşılaşmalarını izlemeleri için serbest giriş kartı çıkartırdı. Benim de böyle bir kartım vardı.

Bir pazar günü stadyuma İbrahim Akkuş’u izlemeye gittim. Süratliydi. Çizgi futbolcusuydu. Aldığı topa uçar gibi rakip sahaya iniyordu. Fiziği ve tekniği Sarı Mehmet’in onda biri bile değildi.

Yılbaşına bir gün kala İbrahim Akkuş, yılın sporcusu seçildi. Daha sonra bu genç futbolcu adını hiç bir yerde duyuramadı. Ama bizim gazeteyi rekor baskılara ulaştırmıştı.

Nail Bey, siyaseti, aktüaliteyi, ekonomiyi, ticareti, edebiyatı, tarihi, gelenek ve görenekleri çok iyi bildiği halde hiç konuşmazdı. Gazeteye belli bir saatte gelir. Telefon görüşmeleri yapar, yazılarını yazar, mizanpajını yapar, fotoğrafların konulacağı yerleri belirler, motora atlar evine giderdi. Bir beş yıl böyle geçmişti.

Konyalı gazeteseciler Vali Zayaeddin Akbulut ile birlikte. Nail Bülbül ayakta soldan üçüncü.

“ÇEKİRDEKTEN “YETİŞME KONYA’LI DUAYEN BİR SPOR YAZARI NAIL BÜLBÜL

İhsan KAYSERİ

Beden Eğitimi ve Spor... İnsanoğlu'nun var olduğundan itibaren ortaya çıkan bir konudur. İnsan, sağlığı için bedenini geliştirmesi açısından hep spor yapmıştır. İnsanlar birbirlerine üstünlük sağlayabilmeleri için de tarih boyunca spor yapmışlardır. Spor, barışta olduğu kadar savaşta da insanoğluna en fazla gerektirdiği olguların başında gelmiştir.

Devletler, ülkeler birbirlerine üstünlük sağlayabilmeleri içinde halkının spor yapmasını teşvik etmiştir. Atlı cirit oyunları, ok atma yarışları, güreş tutmaları, koşu yapmaları gibi birçok dalda tarih boyunca müsabakalar düzenlenmiştir. Bir atlı cirit oyununu düşününüz. Hem at hem de binicisi yani insanoğlu çeviklik kazanmış, hareketlilik elde etmiştir. Hem atını hem de kendisini savaşta çok iyi hazırlamak için de atlı cirit oyunlarına büyük ilgi gösterilmiştir.

Ok meydanlarında ok talimleri yapılmış ve ok atma yarışları düzenlenerek barışta insanların antrenman yapma imkânı sağlanmış ve savaşta da rakibine karşı mutlaka bir üstünlük kazanması temin edilmiştir. Konya'mızda Nişantaşı Mahallesi olarak bildiğimiz yer Selçuklu döneminin ok atma alanı olarak yer almıştır. Selçuklulara 211 yıl başkentlik yapmış olan Konya'da atlı cirit oyunları, ok atma yarışları, at yarışları gibi sporların yanı sıra güreş sporumuza da büyük önem verilmiştir. Dünyada ilk spor kulübü de

Konya'da kurulmuştur. Gildanlı Medresesi'nde güreşçiler tekkesi kurulmuş ve burada güreş sporları ile ilgili antrenmanlar yapılmış oyun kuralları üretilerek sporcu yetiştirilmiştir.

Osmanlıların başkenti İstanbul'da da Ok Meydanı'nın ismi ok atışlarının talimlerinin yapıldığı yerden gelmektedir.

Futbol, İngilizlerin bir oyunu diye bilinir; fakat Türkler Orta Asya'da futbol oynamışlardır.

Peygamberimiz (S.A.V.) Efendimiz de bir hadisi şerifinde bizlere çocuklarınıza güreş yaptırın, ata bindirin, yüzme öğretin tavsiyesinde bulunarak spor yapmamızı teşvik etmiştir.

Spor kuralları birçok yerde yazılı metin olarak da karşımıza çıkmaktadır. Gazetelerde zaman içerisinde hiç spor haberleri yer almamış, fakat her geçen gün spora olan ilgi ve alakadan dolayı da gazetelerde spor haberleri vermeyi başlamışlardır. İstanbul'da Burhan Felek ilk spor muhabirleri arasında yer almıştır. Onun yetiştirdiği öğrencileri, ondan aldıkları bu bayrağı geliştirmişler ve gazetelerin spor sayfaları vazgeçilmez birer yer olmuştur.

Konya'mızda ise spor yazarlarının öncülüğünü değerli dostum, hocam Nail Bülbül yapmıştır. Cumhuriyetten önceki Konya basınında Konya'da yayımlanan gazetelerde spor haberlerini görmek arzu edilen

bir şekilde olmamıştır. Cumhuriyetten sonra da spor haberleri tek sütun üzerinden çok küçük bir şekilde verilmiştir. Gazeteler spor konusunda muhabir bile yetiştirmemiştir. Müsabakaya giden bir tanıdık, bir eş ve dostun verdiği bilgiler doğrultusunda tek sütunda çok küçük bir şekilde gazetelerde spor haberleri yer almıştır.

Nail Bülbül'ün doğuştan olan spor aşkı gün gelmiş onu spor yazarlığına yönlendirmiştir. Çekirdekten yetişme bir Konyalı kıdemli spor yazarı Nail Bülbül 1954 yılında İstanbul'da yayımlanan Türkiye Spor Gazetesi'nde 7 Temmuz 1954 günü "Konya da Gül Kupası Atletizm müsabakaları" başlıklı yazıyla bu mesleğe ilk adımını atmıştır. Bir yıla yakın bir zaman İstanbul'da yayımlanan Türkiye Spor Gazetesi'ne yazı haber ve fotoğraf gönderen Nail Bülbül 1955 yılında da Yeni Meram gazetesinde spor muhabirliğine başlamıştır.

Nail Bülbül'den önce bu işi yapan, spor yazarlığı gibi çok ağır bir görevi yerine getirmeye çalışan bir başka kişi olmadığı için de Konya'da spor yazarlarının "Piri" ustası ve kıdemli diyebileceğimiz bir kişi varsa o da Nail Bülbül'dür.

Nail Bülbül'ün özverileriyle Konya spor yazarlığı bu günlere gelmiştir.

Nail Bülbül'ün şu hakkını da vermemiz gerektiğine inanıyorum. Konya'da spor yazarlığının dışında spor fotoğrafçılığının da ustası, üstadıdır. Onun başlatmasıyla spor fotoğrafçılığı da bu günlere gelmiştir. Nail Bülbül'ün amatörce başlattığı spor fotoğrafçılığı bugün profesyonelce en üst düzeye çıkmıştır. Nail Bülbül'ün bu gayretli çalışmalarını Erol İlday, bu satırların yazarı olan ben İhsan Kayseri devam ettirdik ve

bizden sonra gelen merhum Mehmet Gazel'i takiben günümüz nesli devam ettirmektedir.

Konya spor yazarlarının piri, ustası, kıdemlisi olarak ifade ettiğim Nail Bülbül yaptığı özverili çalışmalarıyla günlük spor sayfasının çıkmasına da öncülük etmiş bir spor yazarıdır. Konya'da ilk başladığı Yeni Meram gazetesinde birkaç ay imzasız yazıları yayımlanan Nail Bülbül daha sonraki aylarda imzalı yazıları yayımlanmaya başlanmış ve böylece spor yazarlığının da temeli atılmıştır.

Gazetecilik için fakültelerde okutulur fakat yetiştirilemez. Gazeteci haberin karşısında yetişir. Her gittiği haberden dönerken bir başka tecrübe edinerek döner gazeteci. Nail Bülbül de çekirdekten yetişen bir gazetecidir. Kendisi de hep ifade eder "Benim hocam olmadı, ben spor yazarlığını kendi kendime öğrendim. İstanbul basınına takip ederek öğrendim" dediği gibi gazeteci ondan önce bu mesleğe başlamış ustaların yazılarına, fotoğraflarına bakarak bu mesleği öğrenir.

Nail Bülbül mesleğini çok titiz bir şekilde yapan bir gazetecidir. Kılı kırk yarar diye bir söz vardır. İşte bu söz Nail Bülbül için söylenmiştir diyebilirim. Nail Bülbül bir haberin kılını kırka yarar. Yani en ayrıntısına kadar inceler araştırır ve yazar. Yazmak için de yazmaz Nail Bülbül. Çok iyi bir haberciliği vardır Nail Bülbül'ün, haber konusunda kimseye taviz vermez o haberi en iyi şekilde yazılmasını da ister. Ve yazar da.

Bu mesleki tecrübenin ürünüdür. Rahmetli babam Yusuf Kayseri: "Bir insan tencerede tavada pişmez" diye bir söz söylerdi. Nail Bülbül'de bu meslekte tam manasıyla pişmiş bir usta gazetecidir. Usta bir yorumcudur, usta bir yazardır. Nail

Bülbül'ü haber konusunda da atlatamazsınız. O atlamak için hep atlatır sizi. Dedim ya çok iyi fikri takip yapar. Bu nedenle de hiç bir zaman haber atlatmaz. Hep sorar soruşturur.

Nail Bülbül için ilk spor yazarı demiştim ve arkasından da ilk fotoğraf gazetecisi diye eklemiştim. Nail Bülbül fotoğraf çekiminde de çok dikkatli hareket eden, fotoğrafın en ayrıntılı taraflarını bulan bir foto muhabiridir. Fotoğraf konusunda da eline su dökecek kişi yoktur. Konya'ya ilk yerel olarak klişeciliğin gelmesini de Nail Bülbül sağlamıştır. Nail Bülbül'ün çektiği fotoğrafları Ankara'ya veya İstanbul'a göndererek klişe yaptıran patronlar bir gün geldi Konya'ya klişe atölyesi de kurdular. Bunun da Nail Bülbül'ün kişisel gayretleri sayesinde gerçekleştiğine inanıyorum.

Nail Bülbül gazeteciliğinin dışında birçok branşta da hakemliği vardır. Başarılı hakemlikler yapmış bir

spor adamımızdır. Spor yöneticiliği de yapmış olan Nail Bülbül, benimde bisiklet sporu yaptığım yıllarda yöneticiliğimi ve hakemliğimi yapmıştır. Gerek yönetici ve gerekse hakemlik yaptığı zamanlarda sporcuların hiç bir zaman hakkının yenilmesini istememiş, hep sporcuları korumuş ve kollamıştır. Haksız bir olay olmuşsa da onu savunmuş veya yönetici olarak da sporcu ya gerektiğinde de ceza vermesini bilmiştir. Nail Bülbül hep hakkın ve hakikatın yanında olmuş bir kişiliğe sahiptir.

Nail Bülbül'le yaklaşık yarım asra varan 49 yıllık bir dostluğumuz vardır. Bunun 43 yılını gazetecilik, diğer yıllarını da bisiklet sporu yaptığım da yönetici olarak geçirdim. Kendisi baba bir adamdır. Her zaman takdirle anmışımdır. Bugün mesleğinin 55. yılını kutlarken kendisine sonsuz saygılarımı belirtir, sağlık ve mutluluklar içinde uzun bir ömür dilerim.

Ahmet TURAN
Konya TV Genel Yayın
Yönetmeni

ABİMİZ NAIL BÜLBÜL

1989'un sonbaharıydı. Bir başka yerel gazetede yaptığım muhabirlik görevimi, yakın dostlarımızın da ricası ile yapılan anlaşmanın ardından Türkiye'de Yarın gazetesinde sürdürecektim.

Türkiye'de Yarın gazetesinin basım ve idare yeri İnce Minare yakınındaki binaydı. Sabah erken saatte binanın bodrum katında matbaa makineleri ile iç içe geçmiş yazı işleri odasına girdiğimde ilk dikkatimi çeken isimdi Nail Bülbül.

Odanın içinde üç masa vardı. Birinde Spor Servisi Sorumlusu Nail Bülbül, diğerinde Haber Müdürü rahmetli H. Hüseyin Korucu oturuyordu. Üçüncü masa muhabire aitmiş. Benim odaya girdiğimde boştu. Sadece üzerinde bir daktilo vardı.

Reklam olmaması için markasını yazmayacağım.

O yıllarda daktilo ve film takılan fotoğraf makinesi, muhabirin yanından hiç ayıramadığı parçalarıydı.

Daktiloda yazılan haberler sayfaya girmesi için baskı makinesinin yanındaki köşede bulunan ve kurşunu eriterek harf haline dönüştüren dizgi makinesinin (entertip) operatörüne verilirdi.

Gazete çalışanlarının yaşça en büyüğü idi. Hatta Konya basın

çalışanlarının da yaşça büyükleri arasındaydı.

Masa boş olduğu için işareti üzerine geçip oturdum.

Nail Bülbül ve H. Hüseyin Korucu ile daha önceden tanışmışlığımız olduğu için 'Hayırlı olsun' temennisinin ardından hemen koyu sohbe daldık.

Konya'da yerel seçimler yapılabileceği 6 ay olmamıştı. Ama özellikle o yıllarda vatandaşın çok istediği asfalt hizmeti yoğun bir şekilde yapılıyordu.

Sohbet konularının başında da cadde ve sokakların asfaltlanması geliyordu. Bunun yanında Konyaspor da yine sohbetlerin ana gündemleri arasındaydı.

Nail abi, Konya Ticaret Borsası'ndaki görevinden emekli olduktan sonra gazetede tam gün mesai yaptığını anlatıyor, geçmiş yıllarda karşılaştığı bazı olayları bize "tecrübe" olarak aktarıyordu.

Asfalt ve Konyaspor'u konuştuk.

Bir konuyu kendi penceresinden karşısındakinin tam olarak anlamasını sağlayıncaya kadar anlatmaya çalışırdı.

Bu da zaman, zaman esprili sohbetlere konu olurdu.

Artık Türkiye'de Yarın Gazetesi'nde mesai arkadaşları ol-

muştuk. Biz haber takibi için sık, sık gazeteden dışarı çıkar, ama geldiğimizde kendisine takılmadan edemedik.

1991 yılında “Türkiye’de Yarın” gazetesi isim değişikliği ile “Merhaba” gazetesi olunca yine hep birlikte gazetenin idari binası olan Belediye İş Hanı 8. kata taşındık.

Biz Haber Servisi’nde, Nail abi de Spor Servisi’nde çalışıyordu. Odalar ayrı olunca eskisi kadar olmasa da yine kendisi ile bazı konularda görüş alış-verişinde bulunurduk.

Nail abi, tecrübe ve “Konya” konusunda yerel basın camiasında önde gelen isimlendendi.

Konya’nın yakın tarihi hakkında bilgi alabileceğimiz önemli bir şahsiyettir diyebiliriz.

Ama yalnız o kadar mı?

O kadar olmadığını, olamayacağını uzun yıllardır basın için de olanlar bilir.

Nail abi anlatma ustasıdır. Olayları usanmadan çok iyi anlatmaya çalışır.

Merhaba gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Arslan’ın: “Abi bu bilgilerini kamuoyu ile paylaş” şeklindeki ısrarlı çabası sonucu günlük yazı yazmaya başladı.

Yazılarında eski Konya’yı bulursunuz.

Sadakati, sevgiyi, hoşgörüyü, paylaşmayı anlatır.

Şimdi geriye dönüp bakınca yazılarından ve sohbetlerinden bunlar kalmış aklımda, meslek hayatımıza kattığı tatlar, coşkular var aklımda.

(Soldan) Spor sorumlusu Nail Bülül, Hakan Albayrak, Yazı İşleri Müdürü Ebubekir Sarı ve haber servisi şefi Hasan Korucu ile Merhaba gazetesi’ni hazırlarken

Nail Bülbul ile bir ömür

YIL 1971 Mayıs ayı.. Karatay Lisesinden mezun olup bir yıl kadar boş gezdikten sonra, gazeteci dostum, ustam, okul arkadaşım İbrahim Sur'un yardımıyla Yeni Konya gazetesine düzeltmen olarak işe başladığım zaman tanıdım Nail Bülbul'ü.. Aslında, çok küçük olmama rağmen topraklık mahallesinde oturduğumuz yıllarda annelerimizin 'kardeşlik' olduğunu anımsıyorum. Evet, Yeni Konya gazetesinin birinci katında, merdivenin hemen karşısındaki küçük odada gelişigüzel yerleştirilmiş üç masada, 6-7 kişi çalıştığımız o dönemde, Nail abi (Bülbul), öğle saatlerinde gelir, iki saate yakın gazetede kalır ve tekrar asıl işi olan Ticaret Borsası'na dönerdi...

...

NAİL Bülbul, o günlerde, İhsan Kayseri ve Ali Meydan arkadaşlarımızla birlikte çalışıyordu.. İş disiplini ve kendini işe çok vermesinden dolayı daha işe başladığımın birinci haftasında İhsan Kayseri ile Nail abinin sözlü münakaşasına tanık oldum.. İhsan Kayseri, aşağıya indi ve patronlara: "Ben o adamla çalışmam" diyerek resti çekince kendisini bizim servise verdiler.. O zaman anladım ki, Nail Bülbul ile çalışma sistemi olarak aynı duyarlılığı, disiplini paylaşıyoruz.. Aslında, düşünce olarak, benim içimdeki çalışma prensiplerim Nail Bülbul'ün prensipleriyle örtüştü. Ondan çok şeyler öğrenebileceğimi daha ilk hafta da anladım. Nitekim öyle de oldu.

...

KONYA basınının o dönemde 'okul' olarak nitelendirdiği Yeni Konya gazetesindeki birlikteliğimiz, her ne kadar aynı serviste çalışmasak da aynı oda da 1975 yılının ortalarına kadar devam

etti.. Nail Abi, Ali Meydan'ın da ayrılmasıyla daha sonra Hasan Kayımkaya ve rahmetlik Faruk Şahin ile devam etti yola.. Yeni Konya gazetesinden, 1975 yılının ortalarında, sendikal çalışmalarımız ve grev nedeniyle işten atılınca Nail Bülbul ile birlikte diğer arkadaşlarla da ayrıldık. Ama, bu sadece iş yeri olarak gerçekleşti.. Dostluğumuz arkadaşlığımız yine devam etti.. 1976 yılının 19 Mayıs'ında yayına başlayan Konya'nın Sesi gazetesinde spor müdürü olarak göreve başladığımda Nail Bülbul ile aynı görevi paylaşmak nasip oldu.. Ama, bizim iş olarak onun seviyesine ulaşmamız olası değildi.. Nitekim, öyle de devam edip gitti.

...

EVET, spor'da uzun bir ömür geçirdik. Tam 33 yıl.. 1981 yılının Temmuz ayında Yeni Meram gazetesine geçtiğimde Nail abi, Yeni Konya gazetesindeki görevine devam ediyordu.. Daha sonra, gazetenin patronlarından Adil Gücüyener ile küçük bir konuda anlaşmazlığa düşerek ayrıldı ve gazetecilik yaşamını uzun yıllar Yarın ve Merhaba gazetesinde sürdürdü.. Geriye dönüp baktığımız zaman, bir film şeridi gibi gelip geçiyor zaman. Nereden, nereye.. Nail abi, meslekte 55 yılını geride bıraktı.. Birlikte çalıştığımız 38 yılda kendisinden çok şeyler öğrendim.. Bu süre içerisinde bir birimizi kıracak en küçük bir olay yaşamadık. Ona karşı, saygımı hiç bir zaman yitirmedim.. Çok şey paylaştık, 38 yıl boyunca. Evet, Nail abi meslekte 55 yılı, Konya basınına çok şeyler vermenin gururuyla geride bırakıyor.. O yine aramızda, yine bizlerle birlikte. Ama, koca bir 55 yılı devirmenin onuruyla yaşamaya devam edecek...

DİLE KOLAY...

Recep ÇINAR

80'li yıllarda tanıdım kendisini...
Yani, Nail ağabeyi...

73'lü yıllarda benim için üniversite değerinde olan Yeni Meram'da başladım mesleğe...

Hem de mürettip olarak... Mesleğe spor sevgisi ağır bastığı ve sporculara daha yakın olabileceğimi düşünerek adım attım... Olursa olur, olmazsa fırtarım diye düşünmüştüm...

Ama fırtamadım...

Siyah-beyazlı Konyaspor'a olan sevdam ilkokul yıllarında başlamıştı... Ailede herkes Konya İdmanyurdu'nun peşinde koşarken, Allah rahmet eylesin halamın oğlu ile ben siyah-beyazlı Konyaspor sevdasına kapılmıştık... 50'ye 2 gibi bir durumdu söz konusu... Aile büyüklerinin bütün baskılarına rağmen, Konyasporlu olmaktan ödün vermemiştik...

Özetleyecek olursam; Nail ağabeyi tanımama da Konyaspor vesile oldu... Muhabirlik yaptığım dönemlerde bizden büyük olmasına rağmen, kâh sanayi sahasında, kâh cumhuriyet, kâh 3 nolu sahalarda amatör maçları takip ederdi...

Sanırsınız ki mesleğe yeni başlamış genç bir muhabir gibi heyecanlı, haberinin noktasına virgüline varıncaya kadar titizlenen,

özellikle de gençlere bu anlamda örnek olan bir insandı Nail ağabeyi...

Ve 90'lı yıllarda kesişti yollarımızı...

Yeni Meram gazetesinde çalışırken, kulakları çınlasın, Merhaba'nın, yani gazetemizin Yazı İşleri Müdürü Ebubekir Sarı ziyaretime gelmiş, ısrarla beraber çalışmamızı istemişti...

Ve ikna da etmişti beni...

Yeni Meram'dan ayrılmak kolay olmadı elbette... Bana inanılmaz emekleri olan, beni ben yapan insanlardan kopmak "hadi bana eyvallah" demekten ibaret değildi... Ancak, şartlar uygun olunca Yeni Meram'a veda etmek zorunda kaldım... Sağolsun başta Mustafa Yalçın Bahçıvan ol-

Yıl 1975.

Yeni Konya gazetesi spor müdürü iken sayfa mizanpajı çizerken.

Köşe yazarları (soldan) Yalçın Dikilitaş, Hanefi Aytekin, Seyit Küçükbezirci, Mehmet Ali Uz, Mustafa Balkan ve Nail Bülbül

mak üzere, bana emeği olan büyüklerimin hoşgörülerini sayesinde kendimi Merhaba'da ve Nail ağabeyin yanında buldum...

Hoş günlerimiz kadar sıkıntılı günlerimiz de oldu... Ancak, onun bir "derya" olduğunu ve bu "derya"dan nasiplenebildiğim kadar nasiplenmemin de benim spor kültürümü zenginleştireceğini biliyordum...

Şunu itiraf etmek gerekirse; bir çok insan Konya'da spor gazeteciliğinden evine ekmek götürüyorsa bunun yolunu açan Nail ağabeydir... Çünkü bu şehirde yayımlanan gazetelerin spor sayfalarının sayısı her geçen gün artmış ise, spor sayfaları cazip hale gelmiş ise, bunun mimarı da kendisidir...

Eğriye eğri, doğruya doğru.

Nail ağabey benim ustam olmadı... Ama kendisinden "yarar-

lanmadım" dersem, "ilham almadım" dersem çarpılırım... Yaklaşık 15 yıl aynı odada mesai harcadık... Kafa yapılarımız farklı olsa da, bizi bütünleştiren spor sevgisi oldu...

Nail ağabeyden anılarını dinlemek, özellikle boksla, bisikletle, siyah-beyazlı Gençlerbirliği ve Konyasporla ilgili anlattıklarını büyük bir heyecan ile dinledim... Çünkü, Nail ağabey de benim gibi iyi bir Konyasporlu...

Meslekte 55. yılı...

Dile kolay...

Bir ömrün hemen hemen tamamı sporla iç içe geçmiş bir yaşam...

Söylenecek çok fazla da bir şey yok...

Nice 55 yıllara sevgili Nail ağabey.

Y

azarlarımızın tatile çıkmaları sebebiyle yazılarına ara vermeleri, Akademik Sayfalar'ın da tatilini zaruri kılmaktadır. Ekim başına kadar sürdüreceğimiz bu zaruri tatil için hoşgörünüze sığınırız.

Saygılarımızla...